

Πῶς ὁμιλοῦσιν οἱ ἐγγαστριμυθοὶ. Ὁ ἐν Χάλλῃ καθηγητὴς Δρ. Κύσσενερ ἐποιήσατο ἐσχάτως ἀκριβεστεράς τινάς παρατηρήσεις πρὸς ἐξέτασιν τοῦ τρόπου κατ' ὃν παράγεται ἡ φωνὴ τῶν ἐγγαστριμυθῶν. Ὅτι οἱ ἰδιόρρυθμοι καὶ παράδοξοι ἐκείνοι φθόγγοι, οἵτινες ἀκούονται ὡς ἐκ μαχρᾶς ἀποστάσεως, ὡς ἐξ ἄλλου τινὸς τόπου ἤχουντες, παράγονται κατὰ τὴν ἐκπνοὴν καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν εισπνοήν, ὡς πρότερον ὑπετίθετο, ἐγένετο ἤδη γνωστὸν διὰ τῶν ἐρευνῶν ἄλλου τινὸς Γερμανοῦ, τοῦ Johannes Müller. Ἄλλ' ἡ ἐκπνοὴ αὕτη γίνεται κατ' ὅλως ἰδιόρρυθμον τρόπον. Ὁ ἐκπνεόμενος ἀήρ, κατὰ τὴν παραγωγὴν τῶν φθόγγων ἐκείνων, ἐξέρχεται λίαν βραδέως, στενουμενῆς πολὺ τῆς γλωττίδος καὶ συσπλεγμένου τοῦ θώρακος, ἐνφ' συγχρόνως τὸ διάφραγμα διατηρεῖ τὴν κατὰ τὴν εισπνοὴν τεταπεινωμένην θέσιν του, οὕτως ὥστε ἡ κοιλία μένει διωγκωμένη διαρκούσης τῆς ὁμιλίας κατὰ τὴν ἐκπνοήν. Πάντα ταῦτα παρατηρήσας καὶ ὁ Κύσσενερ κατὰ τὰς νωτᾶτας ἐρεῖνας του, συγχρόνως ὅμως κατάρθωσε νὰ ἐξετάσῃ καὶ τὰς ἐν τῇ κοιλότητι τοῦ στόματος καὶ τοῦ φάρυγγος γινόμενας μεταβολάς, δι' ὧν παράγεται ὁ ἰδιάζων ἐκεῖνος ἤχος τῆς φωνῆς τῶν ἐγγαστριμυθῶν. Παρατήρησας λοιπὸν ὅτι ὁ λάρυγξ δὲν ὑψοῦται καθόλου, ὡς μέχρι τοῦδε ἐνομίζετο, ἀλλὰ τοῦναντίον ταπεινοῦται τοσοῦτον, ὥστε ἡ φωνὴ φαίνεται ἐξερχόμενη ἐκ τοῦ στόματος καὶ ἐπομένως εἶνε βαθυτέρα, ἐνφ' κατὰ τὴν συνήθη λάρυγγικὴν (εἴτε κεφαλικὴν) φωνὴν (falsetto) ὁ λάρυγξ ὑψοῦται σημαντικῶς. Ἄλλ' ὁ ἐγγαστριμυθὸς μεταχειρίζεται συγχρόνως καὶ τὴν νόθον ταύτην φωνήν, καὶ οὕτω κατορθώνει νὰ παρέχῃ ἐπὶ μείζονα ἰδιόρρυθμίαν εἰς τὸν ἤχον τῆς ὁμιλίας του. Τὰ σύμφωνα, ἔνεκα τῆς ἡλαττωμένης ἐνεργείας τῶν πλείστων μυῶν τῶν στόματος, προφέρονται πολὺ ἀσφύεστερον ἢ κατὰ τὴν συνήθη κανονικὴν ὁμιλίαν. Διὰ τῆς ἀσφύειας ταύτης τῶν συμφώνων παράγεται κυρίως ἡ ἀπατηλὴ ἐντύπωσις τῆς ἐξ ἄλλου μεμακρυσμένου τόπου προελεύσεως τῆς φωνῆς τῶν ἐγγαστριμυθῶν. Ἰσως δὲ καὶ παραλείπονται πολλοὶ ἐκ τῶν ὑψηλῶν ἐκείνων τόνων, οἵτινες παρέχουσιν εἰς τὴν συνήθη κανονικὴν φωνὴν τὸν ἰδιάζοντα αὐτῇ χαρακτήρα. Τὰ φωνήεντα ὑψίστανται ἐν συνόλῳ πολὺ ὀλιγωτέρας τροποποιήσεως, μόνος δὲ ὁ φθόγγος ι ἀκούεται κλίνων πᾶς πρὸς τὸν φθόγγον ε. Προσθετόν ἐτι, ὅτι ὁ ἐγγαστριμυθὸς κρατεῖ, κατὰ τὴν ὁμιλίαν, ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο ἀκίνητον τὴν γλῶσσάν του εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς κοιλότητος τοῦ στόματος.

«Περὶ τῶν πειραμάτων τοῦ καθηγητοῦ Ῥοβέρτου Κῶχ», γράφει ἡ Ἑθνικὴ Ἐφημερὶς τῆς Γερμανίας, «διεδόθησαν ἐσχάτως διὰ τοῦ τύπου πολλοὶ ἀσφαεῖς καὶ ἀνακριβεῖς εἰδήσεις. Ἡ περὶ τῶν σπουδαιωτάτων τούτων ἐρευνῶν τελευταία ἡμῶν ἀνακοίνωσις, ἥτις ἀνήγγελλε τὴν διακοπὴν τῶν πειραμάτων ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ Βερολίνου Charité, ἔλεγε συγχρόνως ὅτι ὁ καθηγητὴς Κῶχ πρὸς πορισμὸν μείζονος καὶ εὐρυτέρου ὕλικου δὲ ἐξακολουθήσῃ τὰ πειράματα καὶ ἀλλαχοῦ. Τοῦτο ἤδη ἐγένετο ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, καὶ δὴ μετὰ τὸς αὐτῆς ἐπιτυχίας, ὥστε δυνάμεθα τὰρᾶ πλεον νὰ εἰπωμεν: Τὸ πρόβλημα περὶ τοῦ δυνατό τοῦ τῆς θεραπείας τῆς φθίσεως ἐλύθη ἤδη· ἡ καταστρεπτικωτάτη νόσος τῆς ἀνθρωπότητος εἶνε τὰρᾶ ἰάσιμος.

Τὰ μέσα, δι' ὧν ἐπετεύχθη ὁ πρὸ δέκα ἐτι ἐτῶν ὡς ὅλως ἀδύνατος καὶ ἀκατόρθωτος θεωρούμενος οὗτος θρίαμβος τῆς ἐπιστήμης, τηροῦνται εἰσὶ μυστικὰ καὶ ἀπόρρητα. Τοσοῦτο μόνον ἐμάθομεν, ὅτι τὸ θεραπευτικὸν τοῦτο τῆς φθίσεως μέσον δὲν εὐρίσκεται ἐτοιμον ἐν τοῖς φαρμακοποιείοις, οὐδὲ δύναιται ἐκδόλως νὰ παρασκευασθῇ ὑπὸ τῶν χρημικῶν, ἀλλὰ παρασκευάζεται διὰ κοπιωδεστάτης μεθόδου κατ' ὃν περίπου τρόπον τὸ λέμπος πρὸς ἐμβολιασμὸν κατὰ τῶν εὐφλογίων.

Τὸν τρόπον τῆς θεραπείας δυνάμεθα περίπου νὰ φαντασθῶμεν ὡς ἑξῆς: Διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Κῶχ ἀνακαλυφθείσης ὕλης

μετατίθεται τὸ ὑπὸ τῆς φθίσεως προσβεβλημένον σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἢ ἄλλου τινὸς ζῶον εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε τὰ βακτηρίδια τῆς νόσου ταύτης ἐμποδίζονται ἐν τῇ περαιτέρω αὐτῶν ἀναπτύξει καὶ πληθύνει καὶ τέλος ἀφανίζονται. Τοιοῦτοτρόπως ἡ νόσος σταματᾷ καὶ βαθμυδὸν παύει, συγχρόνως δὲ τὸ σῶμα διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Κῶχ ἀσφαλιζεται ἀπὸ τοῦ κινδύνου πάσης νέας προσβολῆς τῆς νόσου, χωρὶς αὐτὸ νὰ ὑφίσταται καμμίαν ἄλλην βλάβην ἐκ τῆς ἱαματικῆς ἐκείνης ὕλης.

Εἶνε εὐνόητον ὅτι ἀναρίθμητοι ἀσθενεῖς παρακολουθοῦσι μετ' ἀνυπομονησίας τὴν περαιτέρω πορείαν τῶν ἐρευνῶν τοῦ Κῶχ καὶ ἐπιποδοῦσι τὴν στιγμὴν, κατ' ἣν ἡ ἀνακάλυψις αὕτη θὰ εἶνε καὶ δι' αὐτοὺς σωτήριος καὶ θ' ἀποδόσῃ αὐτοῖς τὴν πολυτίμον ὑγείαν. Νομίζομεν ὅμως ὅτι δὲν εἶνε καλὸν νὰ βιάζωσι τὸν εὐεργέτην τοῦτον τῆς ἀνθρωπότητος καὶ νὰ τὸν ἐμποδίζωσιν ἐν τῇ ἐργασίᾳ του διὰ παντὸς εἶδους ἐρωτήσεων. Εἰς τὸν μέγαν τοῦτον ἄνδρα, ὅστις κατάρθωσε τοιοῦτον θρίαμβον κατὰ τοῦ φοβερωτάτου ἐχθροῦ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, πρέπει εὐλόγως καὶ δικαίως ν' ἀφεθῇ ἐλευθέρᾳ ἡ ἐκλογὴ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς καὶ χρησιμοποίησεως τῆς ἀνακαλύψεως του.

Ὁ χρόνος οὗτος δὲν ἀπέχει πολὺ· ὀλίγα ἰσως ἐβδομάδες θὰ παρέλθωσιν εἰσέτι. Ἀλλὰ τὸ βραχὺ τοῦτο διάστημα θὰ εἶνε διὰ τὸν καθηγητὴν Κῶχ χρόνος ἀκαμάτου καὶ συντονωτάτης ἐργασίας πρὸς συμπλήρωσιν καὶ τελειοποίησιν τῆς μεθόδου του καὶ πρὸς προετοιμασίαν τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς. Ἐπιθυμῶν ν' ἀφιερῶθῃ ὀλοσχερῶς εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην, ὁ καθηγητὴς Κῶχ ἀνήγγειλεν ὅτι θὰ διακόψῃ τὰς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ παραδόσεις του κατ' ὅλον τὸ χειμερινὸν τοῦτο ἐξάμηνον. Τὴν δὲ ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ἀναλαμβάνει τῇ συγκαταθέσει τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας ὁ ὑψηλότης Δρ. Ἑσμαρχ, ὅστις θὰ παραδῶσῃ ἀντὶ τοῦ Κῶχ τὰ περὶ ὑγιεινῆς μαθήματα.»

Εἰς τὸν ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριτὴν τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης», ὅστις ἐπεσκέφθη τὸν καθηγητὴν Κῶχ, εἶπεν οὗτος τὰ ἑξῆς: «Πρέπει νὰ μοῦ ἀφήσετε διορίαν ἐξ ἑως ὀκτῶ ἐβδομάδων, πρὶν ἢ δημοσιεύσῃ τὰς λεπτομερείας τῶν τελευταίων πειραμάτων μου καὶ δυνθῶ νὰ προσδῶν νῆον τι εἰς τὰ λεχθέντα ἤδη περὶ τῆς δυνατῆς θεραπείας τῆς φυματώσεως. Ὁ λόγος δὲν ἀπήγγειλα ἐν τῷ τελευταίῳ ἱατρικῷ συνεδρίῳ παρενοήθη δυστυχῶς κατὰ τὸ πλείστον μέρος καὶ διεκοινώθη διὰ τοῦ τύπου ἀνακριβῶς καὶ ἐσφαλμένως. Διὰ τοῦτο ἀπεφάσισα νὰ τηρήσω ἀπόλυτον σιγὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ἔργου μου μέχρις οὗ περατωθῇ καὶ γαίην ἐτοιμὸν πρὸς δημοσίευσιν. Μέχρις ἐκείνου τοῦ χρόνου πρέπει νὰ περικαλύπτῃ τὸ ἔργον μου καὶ τὰ ἐπὶ τῶν φθισικῶν πειράματά μου ὁ πέπλος τοῦ «μυστηρίου»»

Ἀνθρώπινα ὅσα κεχρωματισμένα. Αἱ ἐν τῇ Κριμαίᾳ γινόμεναι ἀνασκαφαὶ προήγαγον εἰς φῶς ἀφθονὰ καὶ παράδοξα εὐρήματα. Τὰ πλείστου ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος ἄξια ἐκ τῶν εὐρημάτων τούτων εἶναι τὰ ἐν τρισὶ τάφοις ἀνευρεθέντα κεχρωματισμένα ἀνθρώπινα ὅσα. Ὁ ἐν τῇ Κριμαίᾳ διατρίβων ἐκ Βρεσλαβίας καθηγητὴς Γρέμπλερ εἶνε τῆς γνώμης, ὅτι οἱ τάφοι οὗτοι ἀνήκουσιν εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους ἐκείνους τῆς Ταυρικῆς χερσονήσου κατοίκους, οἵτινες εἶχον τὸ ἔθιμον νὰ κομίζωσι τοὺς νεκροὺς τῶν συγγενῶν τῶν εἰς μέρη ὑψηλὰ, ἐνθα αἱ σάρκες τῶν πτωμάτων κατεβιβώσκοντο ὑπὸ τῶν ὀρνέων. Εἶτα δὲ τὰ ὑπολειφθέντα ὅσα ἐχρωματίζοντο δι' ὀρυκτῆς τινος βαφυκῆς ὕλης καὶ κατόπιν ἐθάπτοντο. Τάφοι περιέχοντες ἀνθρώπινα ὅσα κεχρωματισμένα ἀνευρίσκονται καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Ἀσίας, ἀλλὰ σπανίως. Ἐν τῇ Ταυρικῇ χερσονήσῳ εὐρέθησαν μέχρι τοῦδε τρεῖς μόνον. Ὁ καθηγητὴς Γρέμπλερ προτίθεται νὰ μετακομίσῃ τοὺς ἀνασκαφέντας κεχρωματισμένους σκελετοὺς εἰς Παρισίους, ὅπως παρουσιάσῃ αὐτοὺς εἰς τὸ ἀνθρωπολογικὸν συνέδριον, ὅπερ θὰ συνέλθῃ ἐκεῖ κατὰ τὸ παρὸν φθινόπωρον.